

Sygn. akt V KK 408/19

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M.S.S.**

skazanego za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 października 2019 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt III K (...),

utrzymanym w mocy w odniesieniu do M. S. S. wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania kary orzeczonej zaskarżonym wyrokiem.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 21 grudnia 2017 r. M.S.S. został skazany za czyn z art. 148 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 12 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...), Sąd Apelacyjny w (...) utrzymał w mocy wyżej opisane orzeczenie dotyczące M.S.S..

Powyższy wyrok został zaskarżony przez obrońcę skazanego kasacją, w której skarżący zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania „zaskarżonego wyroku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego to przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Toteż zasadnie przyjmuje się w judykaturze, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku powinno nastąpić jedynie wówczas, gdy jego wykonanie mogłoby spowodować nieodwracalne skutki dla skazanego, a przedstawiona w kasacji argumentacja wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo oczywistej zasadności tego środka zaskarżenia (por. np.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 214/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2018 r., II KK 425/18).

Wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczonej wobec M.S.S. kary pozbawienia wolności obrońca nie poparł żadnymi argumentami. Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.